

ZARZĄDZENIE

Dnia 13 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

Upoważniony Sędzia Sądu Najwyższego Małgorzata Wąsek-Wiaderek
w sprawie **R.P.**,
zainicjowanej pismem złożonym przez **M.C.**,
po rozważeniu na posiedzeniu w dniu 13 września 2023 r.,
kwestii dopuszczalności postępowania zarejestrowanego pod sygn. akt III KO
97/23,
zainicjowanego pismem sygnalizującym potrzebę wznowienia z urzędu
postępowania sądowego zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w
Rzeszowie
z dnia 22 grudnia 2021 r., sygn. akt II AKa 51/21,
zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Rzeszowie
z dnia 5 lutego 2016 r., sygn. akt II K 127/13,
na podstawie art. 542 § 3 k.p.k. w zw. z art. 9 § 2 k.p.k. *a contrario*

z a r z ą d z i ł

**stwierdzić niedopuszczalność – z mocy ustawy - prowadzenia
z urzędu postępowania wznowieniowego.**

UZASADNIENIE

W stosunku do R.P. toczyło się postępowanie karne, zakończone wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 22 grudnia 2021 r., sygn. akt II AKa 51/21, zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 5 lutego 2016 r., sygn. akt II K 127/13. Po rozpoznaniu kasacji m.in. obrońcy skazanego R.P., Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 5 lipca 2023 r., sygn. akt III KK 656/22, uchylił ww.

wyrok co do tego skazanego w zakresie rozstrzygnięcia o karze, a także co do środka kompensacyjnego i w tym zakresie przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Rzeszowie.

Pismem z dnia 30 czerwca 2023 r. M.C>, „Prezes [...]” zwrócił się do Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z „wnioskiem o wznowienie postępowania prawomocnego wyroku”. Działając w imieniu własnym, na podstawie art. 9 § 2 k.p.k., art. 540 § 3 k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. wniósł o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 22 grudnia 2021 r., sygn. akt II AKa 51/21, zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 5 lutego 2016 r., sygn. akt II K 127/13, z uwagi na zaistnienie tzw. bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Zdaniem wnioskodawcy wskazane uchybienie zaistniało z uwagi na orzekanie w tej sprawie, w instancji odwoławczej, przez Sąd Apelacyjny w Rzeszowie w składzie którego zasiadali (X.) i (Y.), tj. sędziowie powołani na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3).

Postanowieniem z dnia 10 lipca 2023 r. Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, w sprawie o sygn. akt II AKo 71/23, stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę do rozpoznania sądowi właściwemu – Sądowi Najwyższemu.

Należało stwierdzić, co następuje.

Wznowienie postępowania karnego z powodu uchybień wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k. może nastąpić tylko z urzędu. Strona postępowania nie dysponuje w tym zakresie własnym wnioskiem o wznowienie postępowania, chociaż może, przy zastosowaniu instytucji określonej w art. 9 § 2 k.p.k., zasygnalizować sądowi zaistnienie takiego uchybienia. Dlatego też „wniosek o wznowienie postępowania prawomocnego wyroku” złożony przez M.C. należało potraktować jako wystąpienie sygnalizacyjne, o którym mowa w art. 9 § 2 k.p.k.

Zgodnie z art. 9 § 2 k.p.k., wnioski o dokonanie czynności, które organ procesowy może lub ma obowiązek podejmować z urzędu, mogą składać „strony i inne osoby bezpośrednio zainteresowane”. W tej sprawie sygnalizacja konieczności wznowienia z urzędu postępowania karnego zakończonego wyrokiem Sądu

Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 22 grudnia 2021 r., sygn. akt II AKa 51/21 (wyrok prawomocny w zakresie rozstrzygnięcia o winie z powodu uchylenia go w zakresie rozstrzygnięcia o karze i środkach kompensacyjnych wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 5 lipca 2023 r., w sprawie III KK 656/22), została złożona przez M.C. – „Prezesa [...]”. Jak wynika z akt sprawy II AKo 71/23 przekazanych wraz z sygnalizacją M.C. do Sądu Najwyższego przez Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, jak również z akt sprawy kasacyjnej o sygnaturze III KK 656/22, M.C. nie był stroną w sprawie, której dotyczy sygnalizacja. Nie wykazał też w jakikolwiek sposób, aby był „osobą bezpośrednio zainteresowaną” w tej sprawie, w rozumieniu art. 9 § 2 k.p.k. Z akt kasacyjnych o sygnaturze III KK 656/22 wynika, że w postępowaniu karnym w sprawie objętej sygnalizacją występował przedstawiciel społeczny, ale nie była to organizacja wskazana w piśmie M.C., ale „Stowarzyszenie [...]”, w imieniu której na rozprawie kasacyjnej występowały dwie osoby, a wśród nich nie było M.C. (k. 3 i 360 akt III KK 656/22).

Podsumowując, w tej sprawie sygnalizację potrzeby wznowienia postępowania karnego z urzędu z powodu zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej złożyła osoba do tego nieuprawniona w rozumieniu art. 9 § 2 k.p.k., zatem należało stwierdzić jak w sentencji zarządzenia.

(T.M.)

[ał]